

Walka z niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych

Dyrektywa 2011/93/UE w sprawie zwalczania niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz pornografii dziecięcej, przyjęta w grudniu 2011 r., ustanawia minimalne normy dotyczące definiowania takich przestępstw i kar za nie, jak również przepisy służące lepszemu zapobieganiu takim przestępstwom i lepszemu ochronie ofiar. Podczas grudniowej sesji plenarnej Parlament ma przeprowadzić debatę nad sprawozdaniem w sprawie stosowania dyrektywy.

Kontekst

Niegodziwe traktowanie w celach seksualnych i wykorzystywanie seksualne dzieci, w tym pornografia dziecięca, stanowią poważne naruszenie praw podstawowych dziecka, jak przewidziano w [Konwencji Organizacji Narodów Zjednoczonych z 1989 r. o prawach dziecka](#), w [art. 24](#) Karty praw podstawowych UE oraz w [art. 3](#) Traktatu o Unii Europejskiej. Pomimo braku całościowych, porównywalnych danych dotyczących przypadków niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych, Rada Europy oszacowała w 2010 r., że [co piąte](#) dziecko w Europie doznało jakiejś formy przemocy seksualnej. Internet spowodował gwałtowny [wzrost](#) ilości treści przedstawiających seksualne wykorzystywanie dzieci, zaś transgraniczny charakter tych przestępstw stanowi dodatkową przeszkodę w walce z nimi. [Odnotowano](#) znaczne różnice w przepisach krajowych państw członkowskich UE w zakresie przeciwdziałania temu alarmującemu procederowi.

Dyrektywa w sprawie niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych i jej stosowanie

[Dyrektywa 2011/93/UE](#) zastępująca decyzję ramową Rady 2004/68/WSiSW wprowadziła holistyczne podejście w postaci kompleksowych ram prawnych dotyczących ścigania przestępców, ochrony pokrzywdzonych dzieci i zapobiegania temu procederowi. Państwa członkowskie były zobowiązane do transponowania wspomnianej dyrektywy do prawa krajowego do dnia 18 grudnia 2013 r. Komisja miała przedłożyć sprawozdania ze stosowania do grudnia 2015 r., jednak w związku z opóźnieniami w transpozycji w niektórych państwach członkowskich przedstawiła je Parlamentowi dopiero w grudniu 2016 r. W [pierwszym sprawozdaniu](#) oceniono zakres środków przyjętych przez państwa członkowskie w celu ogólnego wykonania dyrektywy, a [drugie sprawozdanie](#) zawierało ocenę stosowania art. 25 dyrektywy przewidującego środki służące do usuwania i blokowania dostępu do stron internetowych zawierających lub rozpowszechniających pornografię dziecięcą. Komisja potwierdziła intensywne starania podjęte przez państwa członkowskie w celu transpozycji dyrektywy i uznała, że poczyniono znaczne postępy. Niemniej jednak podkreśliła również, że nadal istnieje wiele aspektów wymagających poprawy, tak by wykorzystać w pełni potencjał dyrektywy. Główne wyzwania, przed którymi stoją państwa członkowskie, dotyczą programów zapobiegania oraz programów interwencyjnych dla sprawców, prawa karnego materialnego i ochrony pokrzywdzonych dzieci.

Stanowisko Parlamentu Europejskiego

Zgodnie ze [sprawozdaniem](#) Parlamentu z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie, Komisja Wolności Obywatelskich (LIBE) sporządziła [sprawozdanie w sprawie stosowania dyrektywy](#). Komisja Kultury i Edukacji (CULT) oraz Komisja Praw Kobiet i Równouprawnienia (FEMM) wydały opinie, a komisja LIBE [przyjęła](#) swoje sprawozdanie w dniu 13 listopada 2017 r. Debatę i głosowanie nad sprawozdaniem zaplanowano na grudniowe posiedzenie plenarne. W sprawozdaniu wskazano

obszary, w których państwa członkowskie nie dokonały pełnej transpozycji dyrektywy, a mianowicie: prowadzenie dochodzeń i ściganie, zapobieganie przestępstwom, pomoc dla pokrzywdzonych oraz ich ochrona, blokowanie i usuwanie stron internetowych zawierających treści związane z niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych. W sprawozdaniu omówiono również sytuację migrujących dzieci, które są szczególnie narażone, jak również zidentyfikowano pewne nowe formy przestępstw (rozpowszechnianie treści pornograficznych umotywowane zemstą i szantaż przy użyciu treści pornograficznych). Przy sporządzaniu sprawozdania sprawozdawca skorzystał z dwóch opracowanych przez EPRS badań, z których pierwsze dotyczy [zwalczania niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie](#), a drugie – szerszej [oceny wdrożenia dyrektywy w Europie](#).

Sprawozdanie z własnej inicjatywy: [2015/2129\(INI\)](#); Komisja przedmiotowo właściwa: LIBE; Sprawozdawczyni: Anna Maria Corazza Bildt (PPE, Szwecja).